

Johannus Stakenbroeck (1)

*Johannus Stakenbroeck was sergeant bij de infanterie in het leger van Prins Maurits.
Hij was betrokken bij het beleg van Grave in de zomer van 1602.*

Het is 26 juli. We lopen de hele zomer al achter de feiten aan.

Het Spaanse leger ontwijkt de confrontatie en zwerft onder leiding van Mendoza in de buurt van Maaseik.

Wij trekken met 23.000 man richting Grave, uitgeput, lopend vanaf Ostende.

Maurits heeft besloten de stad, waar nog een Spaans garnizoen heerst, te omsingelen, uit te hongeren en aan te vallen.

Ik moet aan de bak.

Als sergeant heb ik een taak bij het bouwen van redouten en retranchementen.

Bij boeren ronsel ik materiaal. Paarden, karren, houten palen, schoppen.

Daar zijn ze niet blij mee. Goedschiks meewerken werkt beter, zeg ik tegen ze.

Loopgraven maken, aarden wallen opwerpen en schansen bouwen om de stad in te sluiten.

Ik ben bezig met lappen om mijn handen tegen de pijn, die de blaren veroorzaken.

Zo graaf ik verder. Voet voor voet, ellenlang.

De natte zomer, waardoor de grond vochtig is, verzwaart het werk.

Officieren slapen in tenten. Ik moet me zien te redden in de loopgraven waar 's nachts een rat schichtig wegschiet op zoek naar een homp brood.

Geschreeuw van angst en opwinding toen vanmiddag drie vrouwen gevangen genomen werden.

Ontvlucht uit de stad, die hier tegenover mij wordt weerspiegeld in de Maas.

Gevlucht voor, of gedumpt door de Spanjaarden die er eerst plezier aan beleefd hebben.

Tijdens de ondervraging ging het er stevig aan toe. Dat hoorde ik wel.

Onze officieren kunnen er ook wat van.

Veel informatie leverde die jammerlijke confrontatie niet op. Het garnizoen lijkt te bestaan uit 1500 man. De huizen achter de stadsmuren zijn opgevuld met zand en er is nog voldoende voedsel.

Morgenochtend, na een vrolijke nacht, zullen ze wel vrijgelaten worden.

Mij best. Voor graafwerk heb je mannen nodig.